

Verdere dagboek (3) uit het Lappersfortbos (*) enkele dagen uit het leven, of een leven gegrepen

Voor het eerste en tweede deel zie <http://ovl.indymedia.org/news/2008/10/24077.php>
<http://ovl.indymedia.org/news/2008/11/24202.php>

Men zou denken, met de winter die langzaam in buien binnenslui(p)t, dat iedereen wegdruppelt. Maar het tegengestelde is waar. Mensen komen toe, van overal onderwege. Het actiekamp heeft naam gekregen en trekt mensen aan. Het is een plaats van herkenning, onder kameraden, om samen te strijden voor elkaar en tegen de onverschilligheid, wat nog het moeilijkste is. En om samen te leven; met minder, met liefde, in tegendruk van de zware betonmolen van de heerschappij.

Het is nat en de modder spreidt zich onder de voetzolen. Het druppelorkest, door dauw, mist en regen veroorzaakt, blijft dag en nacht doorgaan, van blad op blad de aarde in. Maar het vuur en de kachels blijven branden in deze grijze dagen.

Ondertussen is de bezetting al meer dan 3 maanden aan de gang. Wie had dat gedacht? <http://www.nieuwsblad.be/Article/Detail.aspx?ArticleID=1P24I3VS&PostCode=8000>
En nog zijn we geen informatie rijker: de Fabricom-bosplannen en tot hoeverre deze zich strekken in de huidige crisis? Misschien stropt er wel iets? Wat betekenen wij voor Gdf-Suez-Fabricom Gti, zijn we enkel een groep dwarsliggende bosjeskakkers? En hoe kunnen wij hun zwakste punten raken? Het nieuws is geen nieuwtje meer. Zo erg is het niet, laat ons even ademen, op onszelf wezen, energie sprokkelen om opnieuw in de aanval (of verdediging) te gaan. Ondertussen gaat toch alles door. We blijven bouwen en sleuren. Ideeën komen afgestormd, strategieën worden besproken en bedacht.

Soms is het onderscheid moeilijk te maken tussen woon-en actiekamp. En toch is er een verschil. Je moet weten je energie en taken te verspreiden, zoals in elk leven. Je moet je voorzien in het zoeken van voedsel om te eten, brandhout om ons op te warmen, materiaal om te bouwen, water om te drinken, koken, toiletten opzetten, verdedigingslijnen bepalen, de vuilnis in de gaten houden, aankopen in wat moet, de communicatie onder elkaar, ...overeen komen. En daarnaast moet je naarbuiten komen met je actie. Mensen te pakken krijgen die willen organiseren en daden verrichten. En rekening houden met elke visie en mening van de inwonenden. Als je met niet te veel bent kan het makkelijker zijn. De wil is groot, dat is al een begin...en het valt niet te ontkennen dat je trekkers en volgers hebt.

Buiten de wekelijkse markt-en flyeracties en een persconferentie hebben we ook een klein festivalletje (zie ook www.groenfront.be) en samen met andere Brugse actiegroepen een SOS leefmilieu betoging op poten gekregen. Een klein verslag van naderbij; het festivalletje. Voor de 7.12 SOS-betoging kan je het meeste zien op www.ggf.be de affiche, het algemeen motto, de toespraken, enkele persknipsels.

De dag is begonnen en geëindigd met een portie mooie, natte en lekkere regen. Zo is het, men kan niet voorspellen of de dagen ingekleurd zullen worden met wolken, zonneschijn, regen of vrieskou, of van alles een beetje. De regen heeft zeker een rol gespeeld voor mensen om af te komen. Jammer genoeg. Een groepje vrienden uit Holland, die vaak ook in het bos vertoeven hadden ons voorzien van 2 mooie legertenten. We hadden heel wat voorzien; klimworkshops, een parcours voor kinderen om te gaan vliegen met de vogel, een lezing, muziek, poëzie, een spandoekruimte en doorlopend soep, warme choco en drank, en dat aan vrije bijdrage. Het was de bedoeling dat de mensen uit zichzelf bewegen. DIY, do it yourself, noemen we dat.

We zijn van start gegaan met een lezing over de olie-en energieproblematiek, en hoe we in staat zijn een alternatief te bieden, al beginnend bij onszelf. Dit werd vervolgd door Sigur de dichter, de politieke raaskalpoët. Aansluitend verscheen er wat verder in het bos een wezentje, een beetje gebocheld en met zijn clownstamboerijn zich voort bewegend. Hij droeg iets op zijn rug, dat nog niet zichtbaar was, toch voor sommigen. Er sprak iets op zijn gelaat, woordenloos dat we volgen moesten! Bij de open plek aangekomen haalde hij zijn accordeon boven en speelde, sprak en zong over heden, verleden en de eeuwige strijd. Het was mooi om te zien hoe Pjotr de mensen in de ban te pakken kreeg. Net zoals de Bucketboys, een groepje uit Amsterdam dat daarna muziek speelde. Met z'n drieën waren ze, alles akoestisch. Met een banjo, zelfgemaakte bas en drum kregen ze de hele massa aan het dansen. En zingen dat ze konden. De golven van de muziek verspreidden zich onder de voeten tot in de lichamen.

Na de Bucketboys werd het tijd iedereen het bos uit te jagen naar het zaaltje te St. Kruis. Een groepje vrienden uit Leuven had daar gekookt voor iedereen naar believen. Zoals in een volkskeuken, daar in het zaaltje in Sint Kruis, waar ook de andere optredens door gingen. Nu, daarover vertellen kan ik niet veel want ik ben in het bos gebleven bij de honden en met een paar medebezitters. Maar wat ik wel kan vertellen is dat het eten ongelooflijk lekker was en dat iedereen uitgelaten en vol vreugde terug kwam van dat zaaltje gelegen in sinte kruis. Op naar 2009. Zieke www.lappersfort.tk www.groenfront.be

PS. Wie niet naar bezette bos kan komen en toch iets wil doen om de dreiging af te wenden kan via www.navanadi.com een protestmail sturen aan Fabricom Gti of aan de burgemeester van Brugge.

(*) Wat vooraf ging aan het Lappersfront kan je nalezen in 2 voorbije dagboeken Joke, ex-bezetter van het Lappersfort 2002 op <http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=58> <http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=59>

Boscompensatie krijgt duw in de rug (bosnieuws van de vlaamse leefmilieukoepel)

Als een zonevreemd bos gerooid wordt om plaats te maken voor woningen of bedrijven, moet het gekapte bos gecompenseerd worden. Dat kan door nieuwe bebossing in natura uit te voeren of door een bijdrage te storten in het boscompensatiefonds, waarmee de overheid vervolgens zelf nieuwe bossen aanplant. Dat laatste loopt echter niet van een leien dakje. Door allerlei problemen met eigenaars en omdat er te weinig terreinen aangeduid zijn om herbebossing uit te voeren, komt er van de boscompensatie door de overheid weinig in huis. In de periode 2001-2007 werd 1209,24 ha ontbost en maar 463,84 ha gecompenseerd door feitelijke herbebossing. Op zes jaar tijd was er door de gebrekkige werking van de compensatieregeling dus een daling van het bosareaal in Vlaanderen met 745 ha. Ondertussen zit er al 15 miljoen euro in het boscompensatiefonds, maar gebeurt er weinig of niets op het terrein. Op voorstel van de Vlaamse volksvertegenwoordigers Bart Martens en Joris Vandenbroucke werd nu echter een aanpassing van het bosdecreet goedgekeurd om deze middelen te activeren. Daardoor kunnen gemeenten en provincies zelf middelen uit het boscompensatiefonds aanwenden voor de aankoop en aanleg van bossen in gebieden die zij daar zelf voor bestemmen. Tot nu toe kon alleen het gewest dit geld gebruiken. Hopelijk zullen de gemeenten en provincies deze taak ook opnemen – wat in het verleden niet altijd het geval was – zodat de activering van de middelen uit dit 'slapend' fonds een belangrijke stap vooruit zijn in het behoud en de verdere ontwikkeling van ons toch al schrale bosareaal. Erik Grietens www.bblv.be www.vbv.be/netwerk
